

linie begränsar ristningen mot denna oristade yta. I riktning av runstenens forna bredd är fragmentet 85 cm, det bibehållna stycket av slingan på vänstra sidan är 33 cm. Runornas höjd 10 cm.

Av inskriften äro blott två korta rungrupper bevarade: a) Vid vänstra sidan står **auk : as** samt nedre delen av en obestämbär stav, vilka sista tre runors riktning bildar spetsig vinkel med den av **auk**. Dessa runor hava utgjort begynnelsen av ett namn, t. ex. **as[tríp]**. b) Vid fragmentets högra sida står utom slingan: **sin**. Måhända har inskriften alltså varit formulerad: (N. N. reste denna sten efter N. N., sin fader) och Estrid (efter sin (make)).

Antikvarien O. Janse har fäst min uppmärksamhet på att denna håll måste hava hört till samma minnesvård som följande, Ög. 55. Den oristade delen har nämligen ungefär samma höjd (35 cm) som den oristade delen av Ög. 55 (33 cm), och antikvarien Janse anser Ög. 54 hava utgjort gavel i den kista, vars långsida Ög. 55 varit. Mot denna sammanställning talar dock att ornamentiken är upphöjd å Ög. 55 men konturteckning å Ög. 54, vadan de väl svårligen hört tillsammans.

I hörnet mellan **auk :** och **as** har ant. Janse iakttagit, att den ursprungliga ytan är i behåll och sluter därav, att stenen icke varit högre, och denna höjd lämpar sig ock väl för en gavelsten till Ög. 55.

I *Medeltidsminnen från Östergötland*, s. 3, har Janse avbildat en kista, hopsatt av Ög. 55 som sidohåll och runstenen i Östra Skrukeby kyrka, Åkerbo hd, Ög. 220, som lock. Det verkliga locket till den kista, vartill Ög. 55 hört, måste vara försvunnet, ty till Ög. 51 kan icke inskriften på Ög. 54 hava anslutit sig och Ög. 52 och 53 äro icke breda nog till lock åt en kista med Ög. 54 som gavelhåll. Även Ög. 56 är för smal och saknar dessutom ornament.

55. Väversunda kyrka, Dals hd.

Pl. XVIII. Fig. 7.

Litteratur: W. 191; teckning av L. Wiede i VHAA; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 114, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra* (1880), s. 2, teckn.; O. Janse, *Medeltidsminnen från Östergötland*, s. 3, avbildning.

Stenen angives av Wiede och Nordenskjöld som befintlig på kyrkogårdsmuren väster om kyrkan, är nu lutad mot kyrkans vägg. Stenen utgör en kalkhåll, som är 165 cm lång, 60 cm bred i storändan och 49 cm i lilländan. Ristningen utgöres av två sammanflätade ormar längs ena kanten. Den ena ormens huvud och den andras stjärt äro i behåll i storändan, i lilländan är alltså en del av ristningen bortslagen.